

SVĚTLO

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

11. ČÍSLO / XXXIV. ROČNÍK

40 Kč • 1,65 €

24. a 31. KVĚTNA 2026

Z obsahu

Ježíš je chléb, který sytí
Homilie papeže Lva XIV.
při mši svaté o slavnosti
Těla a Krve Páně v neděli
22. června 2025
v římské bazilice
sv. Jana na Lateránu
- strana 2 -

**Blahoslavení Jan Bula
a Václav Drbola**
Libor Rösner
- strana 5 -

Adorace Vzkříšeného
ThLic. Jan Wojnar
- strana 9 -

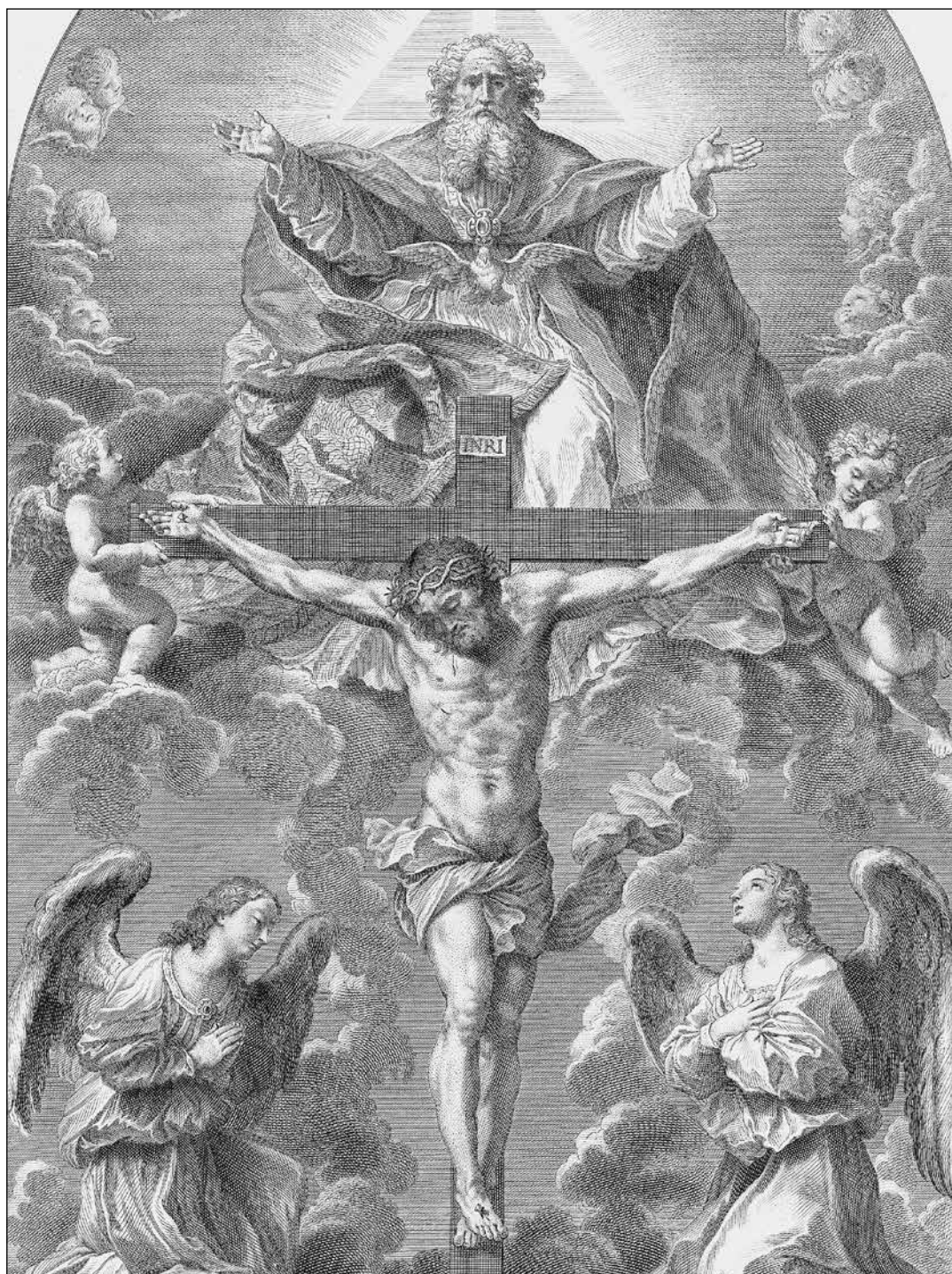
Osmero blahoslavenství (8)
Luis M. Martínez
- strana 12 -

**Litoměřickou diecézi
bude i nadále spravovat**
Stanislav Příbyl
- strana 13 -

Skutky milosrdenství (3)
Štefan Hirjak SJ
- strana 14 -

**Rodina - geniální
Boží myšlenka**
- strana 16 -

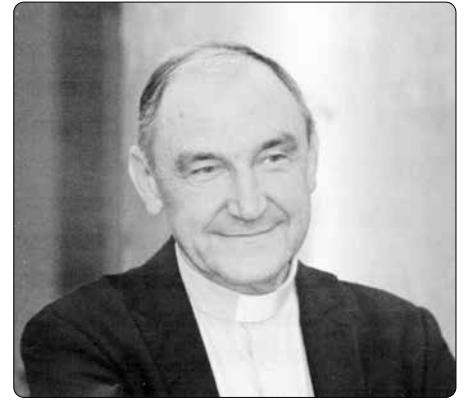
Matka národa (4)
- strana 17 -

Sir Nicolas Dorigny (1658-1746): Nejsvětější Trojice (rytina podle obrazu Guida Reniho)

Rodina - geniální Boží myšlenka

Když svatý papež Jan Pavel II. v roce 1981 jmenoval kardinála Carla Caffaru (1938-2017) zakladatelem a prvním prezidentem Papežského institutu Jana Pavla II. pro studium manželství a rodiny, Carlo Caffara se obrátil na sestru Lucii z Fatimy s prosbou, aby se na tento úmysl modlila. K jeho velkému překvapení dostal již po několika dnech jako odpověď několikastránkový ručně psaný dopis, v němž mu napsala: „Konečný boj mezi Pánem a královstvím satana se bude odehrávat v rodině a manželství.“ To, co dnes prožíváme v souvislosti s rodinou, je zarážející a připomíná slova služebnice Boží sestry Lucie. Ale právě proto nesmíme jako křesťané nikdy rezignovat...

P. Alejandro Cervellini

O tiskujeme rozhovor s P. Aleandrem Cervellinim, jedním z prvních kněží Rodiny Panny Marie, jemuž byli od roku 1996 do září 2025 svěřeni věřící z Civitelly del Tronto v regionu Abruzzo v Itálii. Hned na začátku svého působení si jako farář uvědomil potřebu doprovázet mladé manželské páry. Na základě metodického přístupu italského profesora dogmatiky P. Carla Rocchetta založil P. Alejandro několik skupin pro manželské páry, které hledaly pomoc. Také biskup diecéze Teramo si všiml zvláštního charismatu tohoto kněze, a tak ho v roce 2001 jmenoval za spolupracovníka diecézního pastora rodin a v roce 2012 za ředitele úřadu pro pastora rodin. V roce 2021 se díky jeho iniciativě podařilo otevřít *Centrum rodinného poradenství v Teramu* s dobrovolníky, speciálně vyškolenými poradci pro rodiny.

Otče Alejandro, již 25 let se neúnavně věnuješ⁽¹⁾ pastora rodin v diecézi. V čem spočívala tvá role, zejména jako ředitel diecézního úřadu pro pastora rodin?

Pro mne a mé spolupracovníky bylo podstatné probudit v rodinách vědomí, že jsou součástí velké rodiny - církve a že rozhodnutí žít jako křesťanská rodina je na každém jednotlivci. K tomu je potřeba mít jasně před očima, jakého cíle se snažíme dosáhnout; ale pak je potřebné dostat také pomoc, abychom tento ideál mohli uskutečnit v každodenním životě. S tímto záměrem jsme organizovali přednáškové cykly, kurzy pro snoubence a manžele, pro snoubence každoroční diecézní pouť do Loreta, manželským párům jsme nabízel skupiny, v nichž si mohly vzájemně vyměňovat zkušenosti a pocítit podporu, aby mohly společně růst, a - samozřej-

mě - nabídli jsme rovněž osobní doprovázení. Rodina je základní buňkou každé křesťanské farnosti, v níž se žije a předává víra. Proto jsem se jako pastýř vždy chtěl věnovat především rodinám.

Jak bys na základě svých zkušeností popsal situaci rodiny v církvi?

Až s papežem Janem Pavlem II. se začala církev zasazovat za manžele v jejich speciálním povolání a mluvit o jejich postavení v plánu spásy. Když v roce 1983 vyšel nový *Kodex kanonického práva*, poprvé bylo v církevním právu zformulováno to, co bylo vícekrát vyjádřeno na Druhém vatikánském koncilu, že manželství není v první řadě svazkem k plození potomstva, ale na základě jednoty a nerozlučitelnosti má být ve své podstatě obrazem Nejsvětější Trojice na zemi. Proto velice oceňuji mnohé iniciativy zde v Itálii, které pomáhají párům žít manželskou spiritualitu ve světle evangelia. Žel, tato hnutí se ani zdaleka nedostanou ke všem rodinám. Kromě toho jsem opakovaně narazil na problém, že bylo potřeba povzbuzovat manželské páry, aby si při své práci a mnoha povinnostech našly čas na své manželství. Dnes je v církvi

Mons. Carlo Rocchetta

mnoho manželských párů, které nemají potuchy, co vlastně znamená svátost manželství a jaký je rozdíl mezi civilním sňatkem a svátostně uzavřeným manželstvím. To je velký nedostatek.

Je rodina jednoduše „jen“ přirozenou formou soužití, anebo má specifické, Bohem dané poslání?

Rodina jako živá buňka společnosti má poslání svědčit o trojjediné lásce Boha. Úkolem církve a kněží je odmalička učit lidi pravé lásce podle evangelia, která vychází z Trojjediného Boha. Když Bůh svěří muži život ženy, nedělá to v první řadě proto, aby mu dal pomoc, s níž lépe zvládne každodenní těžkosti. Spíše mu jde o to, aby vedl muže a ženu k manželské lásce, v níž jeden dává svůj život za druhého, a tak si navzájem pomáhají stát se manželkou, matkou a přítelkyní, resp. manželem, otcem a přítelem. Všechno, co on či ona myslí, říká a koná, je zaměřeno k tomuto jedinému cíli: udělat šťastným partnera, kterého jemu anebo ji svěří Bůh, a navzájem se doplňovat. Láska, jež spojuje muže a ženu, není hledáním osobního prospěchu, vlastních výhod, ale úplným odevzdáním se každého z nich pro štěstí toho druhého. Velkou výzvou, kterou musí každý pár zvládnout, aby naplnil Boží plán, je proměnit *já* a *ty* v *my*, které ztělesňuje trojjedinou Boží lásku na zemi: Bůh Otec se zcela odevzdává svému Synu, jenž přijímá tuto lásku - Duchu Svatého - a také Syn se zcela odevzdává Otcovi. Tak žijí jako tři osoby v jedné jediné podstatě jako „my“.

Abychom napodobili trojjedinou lásku, potřebujeme tři kroky: **dar, přijetí a z toho vyplývající soužití**, učí profesor Carlo Rocchetta. Manželská trojjediná

lásky sestává z *já*, které vychází ze sebe a odevzdává se *ty*, a z *ty*, které tuto lásku přijímá a dává se zpět *já*. Pro toto vyjítí ze sebe je nezbytně nutná odlišnost pohlaví. Ve vzájemném přijetí tvoří *my*. *My* má část z *já* a část z *ty*, ale přece je to něco nového, jedinečného a neopakovatelného, co se projeví buď v dítěti, anebo v novém společném životě. Má-li se tento ideál stát skutečností, musí se každý člen rodiny vědomě zaměřovat na to, aby napodoboval trojjedinou lásku a chtěl ji zviditelnit.

Rodina, která se snaží o tuto lásku, je živnou půdou pro povolání k zasvěcenému životu. Kolik dobrých mužů a žen si uvědomuje své božské poslání? Ano, je pravda, že bez kněží a bez zasvěcených sester se rodiny jen stěží mohou pozvednout z banality každodenního života k vyšším svému povolání daného Bohem. Avšak jen pokud křesťanská rodina bude usilovat o svůj skutečný ideál, budeme moci vybudovat křesťanskou společnost, v níž se obě povolání – zasvěcený život a manželství – vzájemně obohacují a podporují. Protože tyto pravdy příliš málo

známe a hlásáme, existuje nespočetné množství alternativních návrhů, jak žít manželství: cesty, které bagatelizují nerozlučitelnost a které nabízejí seberealizaci a zdánlivé štěstí bez oběti a odříkání.

Co je podle tvých zkušeností výzvou v pastorační rodině?

Základní pastorační výzvou je vysvětlit manželům, že úspěch jejich rodinného života se v první řadě týká samotného manželského páru. Čím více pár roste v lásce, tím více žije své poslání, pro které ho Bůh stvořil; tím šťastnější budou a tím lépe se jim bude dařit ve výchově dětí, protože děti budou mít v rodičích jistotu a vzor.

Proto my, kteří působíme v pastorační, musíme párům nabízet duchovní cvičení a rozšiřující vzdělávání; musíme je motivovat, aby si našly čas jeden pro druhého, a – s ohledem na složitost dnešního života – pomáhat jim vytvořit hodnotový žebříček, který jim umožní růst jako rodině i navzdory rozličným povinnostem. K tomu je potřeba, aby si každý osobně a pak i jako rodina našel čas pro Pána Boha, na modlitbu a na nedělní mši sva-

tu. Po Bohu přichází manželský partner. Aby manželé mohli růst ve vztahu s partnerem, musí si na něj najít čas. Až potom přicházejí děti, zbytek rodiny, práce, dům atd.

V těchto letech jsme mohli pomoci mnoha párům v různých životních situacích: manželé, kteří stáli před rozvodem; rodiče, kteří znovu navázali vztah se svými dětmi; potraty, kterým se podařilo zabránit atd.

Chceš na závěr ještě něco odkázat našim čtenářům?

Čím hlouběji pochopíme dar rodiny, tím více si uvědomíme, že ho sotva známe, sotva žijeme a jen málo šíříme. Mým přáním je, aby každý z nás mohl znovu objevit velikost a krásu Božího plánu pro muže a ženu prostřednictvím rodiny.

*Z Vítězství Srdca 168/2026
přeložil a upravil -dd-*

Poznámky:

⁽¹⁾ Rozhovor vedla jedna ze sester Rodiny Panny Marie, proto také ono tykání. [pozn. překl.]

Matka národa (4)

V.

Vévodkyně Hedvika se zcela věnovala konání dobrých skutků a výchově svých dětí. Za jejího panování ve Vratislavi se mohlo říci, že nebylo ve městě a okolí hladovějícího lidu. Její ruka byla stále otevřena, její srdce všem nakloněno. A podobně vedla i své děti.

Nejlépe ji rozuměla Kedruta, která rostla ve sličnou dívku. Ale záhy bylo zřejmé, že svět není

pro ni radostí, že duch ji vede do samoty. Od matky se naučila zbožnosti, nejraději se zdržovala vedle paní Hedviky, s ní rozmlouvala a také byla přítomna všem skutkům milosrdenství.

Paní Hedvika byla vychována benedikťankami v klášteře v Kitzingenu, kde se mimo jiné též naučila připravovat nemocným posilující nápoje, jednoduché léky z bylin, jakož i obvazovat rány apod. Byla tomu nakloněna, měla v tom zálibu a také chtěla tím uměním pomáhat svým bližním.

Mnohdy se jí tyto zkušenosti hodily, často pomohla zbrojnošům, v domech a chýších připravila léky, nebo z domu posílala. Jiní si je vyprošovali a i z velkých dálek se pro ně vypravovali do Vratislavi.

Hedvika nechávala sbírat léčivé byliny, jejichž moc znala, mnohdy je i sama sbírala, sušila a ukládala. Měšťané ji vidali, jak v okolí přechází po stráních, lukách i pastvinách, jak se sklání a byliny trhá. Vykonávala tuto práci i v parných dnech.

Zbrojnoši potom odnášeli byliny na hrad. I k sedlům si je v otýpkách přivážovali.

Vévodkyně by ráda mnoha jiným předala své poznatky, ale nikdo nebyl k těmto věcem tak chápavý jako nejstarší dcera Kedruta.

Spolu s matkou sbírala květy, všude na těch cestách ji doprovázela, nedbala, že se mnohdy popíchala, šaty potrhala. A doma přihlížela, později i pomáhala, když se ony byliny míchaly, vařily a jinak upravovaly. Dělal jí to radost a chtěla ta-

ké pomoci nemocným. Vždyť jich tolik viděla a naučila se hledět tváří v tvář bídě a lidské strasti. Sama se k této práci hlásila a matka jí to nevymlouvala. Tak spolu při této práci trávily čas, povídaly si a utěšovaly se.

Paní Hedvika záhy u své dcery zpozorovala ještě jednu vlastnost, a to její touhu po klášterním životě. Vévodkyně dala postavit v Třebnici nedaleko sídelního města Vratislavi klášter, kam byly uvedeny cisterciáčky. Abatyši zde byla ustanovena bývalá Hedvičina učitelka, vévodkyně z Lucinku. Klášter měl přijímat a obstarávat tisíc osob chudých a nemocných, proto byl vévodkyní podporován.

Hedvika s dcerou mnohdy navštívila Třebnici, která se jí stala druhým domovem, rozmlouvala s abatyší Petrušou, uváděla sem domácí dívky, nejvíce sirotky bez rodičů, a všemožným způsobem o klášter pečovala.

Již při jeho stavbě byla mnohým provinilcům dána milost, jiným byl zmírněn trest, nebo dokonce i změněn ortel smrti.

Kedruta pak nejraději jezdila sem do třebnického kláštera, když zde pobývala

DĚTSKÉ MODLITBY

MOJE PRVNÍ MODLITEBNÍ KNÍŽKA

Čtrnáct krátkých dětských modliteb, každou z nich doprovází barevné ilustrativní obrázky.

Sypták • Váz., 110x153 mm, křídový papír, 32 stran, 199 Kč

DUCHOVNÍ INSPIRATIVNÍ FANTAZIE

BUD, KDE JSI

Štěpán Smolen • Redakce Lucie Mašátová

Fantaskní, lehce humorný příběh sepsaný katolickým knězem o hledání stálosti v nestálé době.

Nebojsa & Doron, s. r. o. Druhé vydání, v Doronu první Brož., 115x165 mm, 200 stran, 329 Kč

ŽIVOTOPISY SVATÝCH

SVATÝ FRANTIŠEK Z ASSISI • ŽIVOT A DUCHOVNÍ PROFIL

Gilbert Keith Chesterton • Z angličtiny přeložila Zora Freiová • Redakce Eva Fuchsová a Ludmila Martinková • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Strhující kniha o sv. Františkovi z Assisi, který byl člověkem ohromných paradoxů. Muž, který miluje ženy, ale zasvětil se řeholní čistotě. Člověk obdivující krásy přírody, ale žijící v největší možné chudobě. Provokatér dokazující ostatním, že se zřekl pozemských statků tak, že se veřejně svlékne do naha. Muž, který obrací na hlavu společenské konvence, jen

abychom my uviděli svět znovu ve správném světle. Pestrý svět vrcholného středověku si podle Chestertona potpěl na větší okázalost, než si umíme představit. Proto se také František hovorem se Saracény snaží ukončit křížové výpravy. Proto se modlí i tančí. Proto tak dobře rozumí zvířatům a zvířata rozumí jemu. A proto se právě v jeho hlavě zrodí nápad postavit první betlém. František si byl v srdci jistý tím, že soucit, láska k chudým a mystická zkušenost s Bohem k sobě mohou mít velmi blízko...

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KathMedia, s. r. o. • Brož., 115x180 mm, 128 stran, 199 Kč

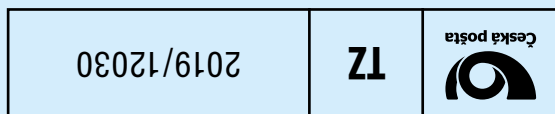
NESTÁRNOUCÍ PŘÍBĚH • SVATÝ JAN BOSCO

Domenico Agasso - Renzo Agasso - Domenico Agasso ml. • Z italského přeložil Petr Zelinka • Předmluva Ángel Fernández Artime, hlavní představený Salesiánské kongregace • Redakce Ludmila Martinková

V této knize napsané třemi autory se čtenáři otevírá jeden vskutku nadčasový příběh, který oslovil i rodinu piemontských novinářů a spisovatelů – dědečka, syna a vnuka Agassovy. Svatý kněz Jan Bosco (1815–1888) působil v Turíně v politicky napjaté době, kdy veřejnost nebyla církvi vůbec nakloněná. Navíc se začal zajímat o chudé chlapce ztracené v průmyslovém městě, což se tehdy od kleriků rozhodně nečekalo; mnohdy je doslova sbíral z ulice. Nejdříve s nimi trávil nedělní odpoledne, později pro ně zakládal domy, dílny a školy. Nevěnoval jim jen svůj čas, ale především sám sebe. Když umíral, jeho salesiáni už působili nejen po celé Itálii i jinde v Evropě, ale také v daleké Jižní Americe. Dnes najdeme jejich komunity v téměř 140 zemích světa včetně několika míst v České republice. *Pavel Nebojsa - Doron • Brož., 130x190 mm, 300 stran, 499 Kč*

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce časopisu Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – časopis pro duchovní život. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Nezaměna to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky časopisů: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., IČO 00533866. Znak MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřízujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.